

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ

ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

Ένα σημείωμα στο προηγούμενο φύλλο των Β. Ν. έγινε αφορμή να δεχτούμε πολλά τηλεφωνήματα και προσωπικές επισκέψεις με διάφορες απόψεις για τη γεώτρηση «ΦΩΝΙΑΛΑ» (πού η Εποπτεία Ε.Β. Ηρακλείου, με τὸ 1094)16-2-82 έγγραφό της πρὸς τὸ Υπουργεῖο Γεωργίας, τὴ χαρακτηρίζει «ρευνητική»).

Ἐτσι μᾶς δόθηκε ἡ ευκαιρία ν' ασχοληθούμε, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, μὲ τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ γενικότερο ἴσως, τὸ πρόβλημα ΝΕΡΟ. Πρόβλημα πού ἀπὸ τὰ παλιότερα χρόνια κρατοῦσε σὲ διαμάχη οἰκογένειες, γειτονίες καὶ χωριά.

Δὲν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις πού ἔχουν καταλήξει σὲ μεγάλους καβγάδες, σὲ πολυέξοδες δίκες καὶ πού οδήγησαν σὲ μίση καὶ ἐχθρες τέτοιες, ὥστε ὄχι μόνο διέκοψαν τὸν καθημερινὸ χαιρετισμὸ ἀνθρώπων πού τοὺς συνδέουν στενοὶ συγγενικοὶ, φιλικοὶ καὶ τοπικοὶ δεσμοί, ἀλλὰ καὶ σιγὰ σιγὰ οδήγηθηκαν σὲ συμπλοκές, πολλές φορές.

Παράλληλα, μὲ σημειώματα καὶ ἄρθρα τῶν Β.Ν. ἀλλὰ καὶ πολλὴν συνεργατικὴν προσπάθεια, ἔχουμε καταπιασθεῖ ἀναλυτικὰ μὲ τὸ ἄλλο τεράστιο πρόβλημα, τὴ μεταφορά τοῦ νεροῦ ἀπὸ τὴς πηγῆς στὸν τόπο ἀρδύσεως καὶ τὴν οικονομικὴ ἀφαιμάξη πού γίνεται στὸν τόπο.

Σὲ πολλές εκατοντάδες εκατομμυρίων ἀνέρχεται ἡ σπατάλη πού γίνεται μὲ τὴν ἀπρογραμματιστὴ μεταφορά τοῦ νεροῦ μὲ τὴς δεκάδες δίκτυα ἀπὸ λάστιχα πού ὀργώνουν τὴν ἐπαρχία. Σὲ πολλές χιλιάδες ἐπίσης ἀνέρχονται τὰ ἡμερομίσθια πού χάνουν

ταὶ γιὰ τὴν παρακολούθηση τῶν δικτύων αὐτῶν καὶ τὴ συντήρησή τους. Κι ἀκόμη πολλές χιλιάδες κυβικὰ νερὰ χάνεται ἀπὸ τὴς φθορῆς τῶν δικτύων καὶ τὴς περισσότερες φορές χύνεται σὲ ἀγονες περιοχές.

Ἄλλα τὰ παραπάνω μηνύματα, πού τακτικὰ μᾶς ἔρχονται ἀπὸ τὰ διάφορα χωριά τῆς ἐπαρχίας, μᾶς οδήγησαν στὸ συμπέρασμα πού ἐντονα προβάλαμε ἀπὸ τὴς στήλες τῶν Β.Ν. καὶ στὸ ὁποῖο ἐπανερχόμαστε καὶ σήμερα:

Νὰ γίνει ἐνιαῖος φορέας στὴν ἐπαρχία καὶ σ' αὐτὸν νὰ περιέλθουν τὰ τρεχούμενα καὶ ὑπόγεια νερά, ἀλλὰ καὶ τὰ βρόχινα στὸ βαθμὸ πού σήμερα μποροῦν νὰ ελεγχθοῦν.

Μὲ στόχο καμιά ἀπὸ τὴς μέχρι σήμερα ἀρδευόμενες περιοχές νὰ μὴν εγκαταλειφθεῖ, καὶ μὲ προτεραιότητα ποτισμῶν αὐτῶν, νὰ ἐπεκταθοῦν οἱ ποτισμοὶ σὲ καινούριες ἐκτάσεις. Αὐτὸ θὰ ἐπιτρέψουν οἱ τεράστιες ποσότητες νεροῦ οἱ ὁποῖες θὰ περισσέψουν ἀπὸ τὴ μείωση τῆς σπατάλης πού γίνεται μέχρι σήμερα, μὲ τὴν προσθήκη νέων ποσοτήτων ἀπὸ νέες γεωτρήσεις πού μποροῦν νὰ διανοηχτοῦν καὶ μὲ τὰ φράγματα, μικρὰ ἢ μεγάλα, πού μποροῦν νὰ γίνουν στὴν ἐπαρχία.

Μὲ τὸ πρίσμα αὐτὸ ἀντιμετωπίζουν οἱ στήλες τῶν Β.Ν. καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ νεροῦ στὴν περιοχή τῆς Ἀρβης, στὴν ευρύτερῃ τῆς ἐκταση.

Ἡ ἰδέα τῆς δημιουργίας ἐνιαῖου φορέα γιὰ τὴ διακίνηση τοῦ νεροῦ καὶ πού θὰ ἀφορᾷ ὁλόκληρῃ τὴν ἐπαρχία μας, δὲν φαίνεται ἄν ἔχει ὠριμάσει. Γιὰ τὴν περιοχή ὅμως τῆς Ἀρβης (Ἀρβη, Λατόμια

κλπ.) πιστεύουμε ὅτι ὄχι μόνο οἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ ἡ πίεση τῶν πραγμάτων ἐπιβάλλει νὰ δημιουργηθεῖ κοινὸς φορέας γιὰ ὅλα τὰ νερά τοῦ λεκανοπεδίου. Τὰ οφέλη ἀπὸ τὴ ρύθμιση αὐτῆ θὰ εἶναι πολὺ μεγάλα:

Πρῶτα ἀπ' ὅλα μὲ τὴν ἀνόρυξη ὅλων τῶν προγραμματισμένων γεωτρήσεων, τὴν κατασκευὴ κοινῶν δικτύων γιὰ τὴ μεταφορά τοῦ νεροῦ καὶ τὴ χρησιμοποίησιν κοινῶν ὑδρονομέων καὶ μηχανικῶν, τὸ κόστος θὰ πέσει πολὺ χαμηλὰ. Πέρα ὅμως ἀπ' αὐτὸ, ἡ σπατάλη τοῦ νεροῦ θὰ περιοριστεῖ καὶ οἱ δυνατότητες γιὰ τὴν ἐπέκταση τῶν καλλιεργειῶν θὰ εἶναι τεράστιες.

Ὅσο γιὰ τὸ ποῖός θὰ εἶναι ὁ φορέας αὐτός, πιστεύουμε ἀπόλυτα πὺς αὐτὸ εἶναι ἀποκλειστικὰ θὲ μα τῶν ἐνδιαφερομένων κατοίκων τῆς περιοχῆς. Οἱ στήλες τῶν Β.Ν. τονίζουν μονάχα πὺς σ' αὐτὴς τὴς περιπτώσεις χρειάζεται πάντα ἡ καλὴ θέληση, ὁ παραμερισμὸς τῶν μικροαδυναμιῶν καὶ μικροαντιθέσεων καὶ ἡ σκέψη πὺς, ὅταν ἐξυπηρετεῖται καὶ προάγεται τὸ γενικὸ συμφέρον, οὐσιαστικὰ προάγεται καὶ τὸ ατομικὸ. Λύσεις προκαλούμενες ἀπὸ παράγοντες πού βρίσκονται ἐξω ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν ἀμεσα ἐνδιαφερομένων, σπάνια ἀποδίδουν δικαιοσύνη.

Γι' αὐτὸ πιστεύουμε πὺς οἱ ἀμεσα ἐνδιαφερόμενοι κάτοικοι τῆς περιοχῆς, μὲ τὴν συμπαράσταση ὅλων τῶν κοινωνικῶν φορέων καὶ παραγόντων τῶν γύρω χωριῶν, θάβρουν μιὰ λύση πού θὰ βοηθήσει στὴν ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς καὶ στὴν ἀρμονικὴ συμβίωση τῶν κατοίκων.

ΠΕΝΤΑΕΤΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Υποσχέθηκαμὲ σὲ προηγούμενο φύλλο τῶν Β.Ν. πὺς σὲ μιὰ σειρά ἄρθρα θὰ θίξουμε, θ' ἀναλύσουμε καὶ θὰ προσπαθήσουμε νὰ φωτιστοῦν ὅλα τὰ γενικὰ ἰδιαίτερα προβλήματα τῆς ἐπαρχίας μας.

Προβλήματα πού πολλές φορές μέχρι σήμερα ἔχουν θιγεῖ καὶ ἴσως ὀρισμένοι ἀναγνώστες μας νὰ θεωρήσουν ὑπερβολὴ τὴ συνεχὴ ἀναφορά μας σ' αὐτὰ. Δὲ γίνεται ὅμως

ἀλλιώτικα. Ἐφόσον πρόκειται γιὰ προβλήματα πού ζητοῦν χρόνα τώρα τὴ λύση τους καὶ παραμένουν στὴν ἴδια μοῖρα ἢ γίνονται χρόνον μὲ πὸ χρόνο ὀξύτερα, θὰ ἦταν ἐγκληματικὸ οἱ στήλες αὐτῆς νὰ σταματοῦν νὰ ὑψώνουν τὴ φωνὴ τῶν συνεπαρχιωτῶν μας γιὰ τὴν ἐπίλυσή τους.

Ἡ ἀναφορά ὅμως σ' αὐτὰ σήμερα ἔχει ἄλλη σημασία. Τὸ ἐπίσημο κρά-

τος προχωρεῖ στὴ σύνταξη τοῦ προγράμματος γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου μας.

Ἡ ἀναφορά μας θὰ ἦταν ἴσως σημαντικότερη, ἂν ἀποτελοῦσε καρπὸ μιᾶς συλλογικῆς προσπάθειας. Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε τὴ βασικὴ ἀδυναμία τοῦ τόπου μας, μὲ τὴς τεράστιες προϋποθέσεις πού δημιουργεῖ γιὰ τὴν προώθηση καὶ

σωστὴ ἐκπλήρωση ὁποιοῦδήποτε σκοποῦ, ἀκόμη καὶ στὴν ἐπίλυση τοῦ πιὸ δύσκολου προβλήματος, στὸ ξεπέρασμα καὶ τῶν πιὸ μεγάλων ἐμποδίων.

Ἐτσι ὅσα στὴ συνέχεια θὰ παρατεθοῦν εἶναι καρπὸς τῶν ἐμπειριῶν πού ἔχουν ἀποκτήσει οἱ στήλες αὐτῆς στὰ ἔξι περίπου χρόνια πού ἀσχολοῦνται μὲ τὰ προβλήματα τῆς ἐπαρχίας μας.

Θὰ περιμένουμε ὅμως πάντα τὴ γνώμη ὁποιοῦδήποτε ἐιδικοῦ πού θὰ συμπληρώνει ἢ θὰ τροποποιεῖ ὅσα ἐμεῖς θὰ ἀναφέρουμε.

Ἀρχίζουμε σήμερα μὲ τὸ πρῶτο καὶ σημαντικό πρόβλημα τῆς ἐπαρχίας, τὸ ὁδικό.

Πάντα ὁ ἄνθρωπος φρόντισε, γιὰ τὴ μετάβασή του ἀπὸ τὸν τόπο διαμονῆς στὸν τόπο τῆς ἀπασχόλησής του ἢ καὶ τὴν ἐπαφὴ του μὲ τοὺς ἄλλους συνανθρώπους του, νὰ πηγαίνει ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος πάντα. Ἐτσι δημιούργησε τοὺς πρῶτους δρόμους, τὰ πρῶτα μονοπάτια πού μόλις τὸν χωροῦσαν τὴν ἀρχή.

Ἀργότερα ἐφτιάξε δρόμους φαρδύτερους. Χρησιμοποίησε ὡς μεταφορικὰ μέσα τὰ ζῶα, γιὰ νὰ φτάσει ἀργότερα στὸν καρὸδρομο, τὸν ἀμαξωτὸ δρόμο ὡς τοὺς σημερινούς καλοφτιαγμένους.

● Συνέχεια στὴ σελίδα 4

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

Πήραμε καὶ δημοσιεύουμε πρὸς παρακάτω ἀπαντήσεις τῆς ΔΕΗ καὶ τῆς Δ' Ἰατρικῆς Υγιεινῆς Ν. Ηρακλείου σὲ σχετικά σημειώματα τῶν Β.Ν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Δ/ΝΣΗ ΥΠΙΕΙΝΗΣ
Αριθ. Πρωτ. 7418
Ηράκλειο 9 Ιουλ. 1982

ΠΡΟΣ: Τὴν Μηνιαία ἐφημερίδα «ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»
Ἐνταῦθα

ΚΟΙΝ.: Νομαρχία Ηρακλείου
Γραφεῖο Τύπου καὶ Δημοσ.
Σχέσεων.

ΘΕΜΑ: Σχετικὰ μὲ κενὴ θέση γιатρού στὸν Υ.Σ. Βιάννου

Ἀπαντώντας σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο 70 τῆς 29ης Ιουνίου 1982 σχετικά μὲ κενὴ θέση γιатρού στὴ Βιάννο, σὰς πληροφοροῦμε ὅτι μὲ τὸ ἀριθ. 6906)28-6-82 ἔγγραφο μᾶς πρὸς τὸ Υπουργεῖο Κοιν. Υπηρεσιῶν Κοιν. Ἐπικύρωσε σὲ σχόλιο τῆς ἐφημερίδας σας μὲ τίτλο «ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΙΑΤΡΟ» πού δημοσιεύθηκε στὸ φύλλο

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Υγειονομικός Σταθμός Βιάννου	22205
Ίατρείο Άγροτικό Πεύκου	31377
Χωροφυλακή Υποδιοίκηση Βιάννου	22206
Χωροφυλακή Σταθμός Πεύκου	31376
Γυμνάσιο Βιάννου	22230
Άγρονομείο Βιάννου	22006
Είρηνοδικείο	22211
Συνεταιρισμός Βιάννου (Γραφεία)	22226
Συνεταιρισμός Βιάννου (Έλαιουργείον)	22136
Ο.Τ.Ε. (θλάβα)	12
Ο.Τ.Ε. (πληροφορίες)	22215
Έλληνικά Ταχυδρομεία	22203
Κτηνιατρείο	22090

ΑΓΟΡΑΙΑ

Πετράκης Χαρ. — Βιάννος	22051
Ζαϊμάκης Θεόφιλος — Βιάννος	22401
Θεοδοσάκης Γεώργιος — Πεύκος	31437
Καρυσάκης Έμμανουήλ — Δουτράκι	22103
Λασιθιωτάκης Γ. — Βιάννος	22355
Χατζάκης Ίωάννης — Άγιος Βασίλειος	31301
Γαλανάκης Μιχ. — Χόνδρος	22101
Ψαρλογιάκης Κων. — Χόνδρος	22109
Σοφοκλής Παπαδάκης — Καλάμι	31275
Ίωάννης Κονσολάκης — Άμιρά	31420

(Γιά υπεραστικά: 0695)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΣΤΟΝ ΚΕΡΑΤΟΚΑΜΠΟ:
Μανόλης Παπαδοκωλάκης
Βαγγελιώ Κοκολάκη
ΣΤΗ ΒΙΑΝΝΟ:
Ματθ. Γουρνιεζάκης
Φωτεινή Ήγουμεινιά

ΓΑΜΟΙ

ΣΤΗ ΒΙΑΝΝΟ:
— Γεωργία Έμμ. Δαμουλάκη
και Κώστας Μ. Μαυρομανω-
λάκης.
ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ:
Μαρία Κουφάκη
Ζαφείρης Φράκας

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο Γιάννης Κόμης
πού μένει στην Άθινα
βάπτισε το γιό του στην
Τήνο και τον όνόμασε
Στρατή. Ανάδοχοι ήταν
οί Γ. Μπελογιάννης και Γ.
Κουκής.

M.B.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΤΗ ΒΙΑΝΝΟ:
Μαρία Έμμ. Τσικνάκη
Στόν Άγ. Βασίλειο ο
Λεωνίδας Στ. Πολένης
Στόν Πεύκο: Ο Γεώργιος
Έμμ. Κτιστάκης.
Στήν Άθινα: Ο Δημή-
τρης Β. Ραπτάκης
Στή Θεσσαλονίκη: Ο Γε-
ώργιος Κουσκομπεκά-
κης από την Άνω Βιάννο.
ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ
Δημοσθένης Ζερβουδάκης (α
πό τό Βαχό)

ΔΩΡΕΕΣ

Φίλοι και σύντροφοι
του Δημήτρη Β. Ραπτάκη
μάς έστειλαν 10.000 στη
μνήμη του για την κομ-
ματική οργάνωση Βιάν-
νου του Κ.Κ.Ε. και την
ΚΝΕ Βιάννου.
Παρακαλούνται οι πα-
ραπάνω οργανώσεις να
φροντίσουν για την πα-
ραλαβή τους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε πολύ όσους
συμπαραστάθηκαν στο πένθος
μας, για τον θάνατο του αγα-
πημένου μας ΓΙΩΡΓΟΥ ΕΜΜ.
ΚΤΙΣΤΑΚΗ
Ή σύζυγος
Τα παιδιά του
Τα εγγόνια του

— ● —
Τόσο έγω, όσο και πολ-
λοί άλλοι Βιαννίτες του
Ήρακλείου, πού διατη-
ρούμε κτήματα τα όποια
ποτιζονται από τη γεω-
τρηση Τούρκου νιώθουμε
τήν ανάγκη, όχι άπλως να
ευχαριστήσουμε τον ύ-

δρονόμο κ. Γεώργιο Γουρ-
νιεζάκη για την προθυμία
να χορηγεί νερό πολλές
φορές σε ώρες πέρα από
τό τώραιο έργασίας του,
άλλα να σημειώσουμε ι-
διαίτερα την εύσυνειδη-
σία πού τον διακρίνει και
τήν αφοσίωση του στη
δουλειά πού ανέλαβε. Χα-
ρακτηριστική είναι ή
φράση πού λέει: Πρέπει
όλοι να φροντίσουμε για
να σωθεί ή παραγωγή.

Άν έτσι σκέπτονταν
πολλοί, ο τόπος μας θα
προχωρούσε κάθε μέρα
στο καλύτερο.

— ● —
Όλες οι κυρίες πού πα-
ρακολουθήσαμε τό τμήμα
κεντήματος του Έπιμορ-
φωτικού Κέντρου Βιάν-
νου θεωρούμε ύποχρέωση
μας να ευχαριστήσουμε ό-
λους πού συνέβαλαν στη
δημιουργία και τη διατή-
ρησή του.

Ίδιαίτερα εύχαριστού-
με τη δασκάλα Άμαλία
Χερσονησιώτικη, πού πολύ
συμβάλλει, στην έπιτυχία
του σκοπού για τον ό-
ποιο λειτουργεί τό τμήμα
κεντήματος.

Μ. Βαβουρανάκης
ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΠΑΝΕΠΑΡΧΙΑΚΟ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Για την τέλεση του πα-
νεπαρχιακού μνημοσύνου
μάς έστειλαν:

1. Ο κ. Μανόλης Πα-
παγιάννης 5.000 δρχ. στη
μνήμη του Δημ. Β. Ρα-
πτάκη πού πέθανε στην
Άθινα στις 4 Ιουλίου.
2. Η κ. Μαρίκα Κόμη
— Άρναουτάκη 3.000 στη
μνήμη του πατέρα της
Λεωνίδα Κόμη.

Παρακαλείται ο ταμίας
της έπιτροπής να φροντί-
σει για την παραλαβή
τους.

Παρακαλούνται και όσοι
άλλοι μπορούν να βοηθη-
σουν την έπιτροπή στην
άντιμετώπιση των έξόδων
πού χρειάζονται για τό
μνημόσυνο να στείλουν
τήν εισφορά τους στόν
ταμία της έπιτροπής κ.
Μανόλη Τζιράκη, δασκα-
λο στ' Άμιρά ή στους
Συλλόγους Βιαννιτών της
Άθινας και του Ήρα-
κλείου ή στα ΒΙΑΝΝΙΤΙ-
ΚΑ ΝΕΑ για να τά δια-
βιβάσουν στην έπιτροπή.

ΛΑΪΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Έπιμέλ. Κ. Γ. Στεφανάκη

(συνέχεια από τό προηγούμενο)

33. Όταν κλέφτουμε μήν κλέφτεις
κι όταν διαλαλούνε μή φοβάσαι

(Συνιστά την αποφυγή των κακών πράξεων και
τονίζει πώς όταν δέν κάμει κανείς τό κακό, δέν πρέ-
πει να τόν ανησυχεί η προσπάθεια για την εύρεση
του δράστη. Παρόμοια είναι η παροιμία «Καθαρός
ουρανός αστραπές δέ φοβάται»).

34. Όπου δεις βουλιά και βάτο
κάτεχε νερό από κάτω (ή ζύγωνε νερό...)

(Επειδή τά φυτά βούρλο και βάτος είναι «υδρο-
φιλα», ή ύπαρξή τους σε κάποιο μέρος αποτελεί έν
δειξη ότι εκεί υπάρχουν υπόγεια νερά. Έτσι στά μέ-
ρη πού έχουν «βουρλιές» και βάτους μπορεί κανείς
να είναι πιό σίγουρος ότι θα βρει νερό ανοιγόντας
π.χ. πηγάδι).

35. Όσα ξέρε ο νοκάρης
δέν τά ξέρε ο μουσαφίρης

(Η εικόνα, η ιδέα ή η γνώμη πού θα σχηματίσει
κάποιος φιλοξενούμενος για την οικογενειακή ή την
οικονομική κατάσταση κ.ά. εκείνου πού τόν φιλοξε-
νει, μπορεί να μήν ανταποκρίνεται στην πραγματι-
κότητα. Μπορεί π.χ. τό προσφερόμενο γεύμα να εί-
ναι πολύ πλουσιότερο απ' ό,τι επιτρέπουν τά οικο-
νομικά μας μέσα, μπορεί τά συναισθήματα κάποιου
προσώπου να είναι επίπλαστα και απατηλά κ.ά.).

36. Όσον είσαι, Γιάννη, φαίνου και λιγάκι παρακάτω
(Συμβουλεύει να παρουσιάζεται κανείς με την πρα-
γματική του αξία και να μήν επιδεικνύεται χωρίς να
τό αξίζει, όπως κάνουν πολλοί μέτριοι και ανάξιοι
άνθρωποι πού προσπαθούν με διάφορους τρόπους
να προβληθούν. Συνιστά μάλιστα στο β' μέρος την
ταπεινοφροσύνη — κάτι πού αρχίζει να σπανίζει, ό-
πως και τόσα άλλα, στην εποχή μας).

(Συνεχίζονται)

Εκείνοι πού φεύγουν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣ. ΡΑΠΤΑΚΗΣ

Γεννήθηκε στή Βιάννο τό
1910 και πέθανε στην Άθινα
στις 4 Ιουλίου από την έπα-
ρατη άρρώστια. Τέλειωσε τό
Γυμνάσιο της Ήράπετρας τό
1928 και έγγράφηκε στην Ό-
δοντιατρική Σχολή του Πανε-
πιστημίου Άθηνών. Τό ίδιο ό-
μως έτος διορίστηκε υπάλληλος
στό Δημόσιο Ταμείο της Ή-
ράπετρας, όπου υπηρέτησε αρ-
χικά και αργότερα στό Ταμείο
Ρεθύμνης και στην Άθινα ως
τό 1938, πού απολύθηκε από
τή δικτατορία Μεταξά. Στή συ-

νέχεια συνελήφθη και εξοριστή-
κε στην Πύλο και άλλοι. Κατά
τήν Κατοχή ήταν δραστήριο
μέλος του ΕΑΜ — ΕΛΑΣ. Παν-
τρεύτηκε την Άγάπη, κόρη της
άδελφής του στρατηγού Μά-
ντακα ή όποια του συμπαρα-
στάθηκε σε όλη του την ταλαι-
πωρήμενη ζωή με αξιοζήλευτη
άφοσίωση.

Στά μετακατοχικά χρόνια ά-
πολύθηκε και πάλι, πιάστηκε κι
έξορίστηκε στην Ίκαρία τό
1947 και έπειτα στην Μακρόνη-
σο μέχρι τό 1950. Αργότερα
άνοιξε γραφείο φοροτεχνικών
ύποθέσεων στην Άθινα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜ.

Γεννήθηκε στή Βιάννο τό
1906. Μετά τά μαθήματα στό
τότε ήμιγυμνάσιο, κατατάχθη-
κε στή Χωροφυλακή, έγινε Έ-
νωμοτάρχης, αλλά τό 1939 ως
άνεπιθύμητος απολύθηκε από
τό καθεστώς Μεταξά.

Υπηρέτησε στην Έθνική Ά-
ντίσταση του ΕΑΜ — ΕΛΑΣ.
Υπήρξε Γραμματέας της Κοι-
νότητας Άνω Βιάννου κατά
τήν κατοχή και κατά την άπε-
λευθέρωση και μετέπειτα δ.ο-
ρίστηκε έλεγκτής και Σταθμάρ-
χης των ΚΤΕΛ Ήρακλείου και

Τά τελευταία χρόνια, ως συ-
νταξιούχος του ΤΕΒΕ, έγκα-
ταστάθηκε στην άγροτική πε-
ρίφεια «ΚΑΨΑΛΟΙ» της Βιάν-
νου. Έκει πάλεψε με ποικίλες
αντιξοότητες για την αξιοποίη-
σή τους.

Είναι από τους πρώτους καλ-
λιεργητές στην περιοχή Καψά-
λων και ακολουθήσαν αρκετοί
για να πάρουν την σημερινή
τους μορφή. Φρόντισε για τη
διάνοξη ιδιωτικού δρόμου από
τόν όποιο εξυπηρετήθηκαν και
αξιοποιήθηκαν μεγάλες εκτά-
σεις. Με την αξιοποίηση κοινω-
νικών του γνωριμιών πέτυχε να
τοποθετηθεί τηλεφώνω, να έγκ-
ριθεί ή ηλεκτροδότηση της
περιοχής και να χαρακτηριστεί
ως οικισμός.

Από τους Καψάλους έφυγε
πριν δυό μήνες για άγχείρηση
στην Άθινα, όπου και πέθανε.
Τήν κηδεία του παρακολούθη-
σαν πολλοί συνημερήσιες και
 φίλοι του. Τόν αποχαιρέτησαν
οι Γιάννης Κασαπάκης από τό
ΔΙΑΒΑΤΗ και ο Δικηγόρος Γρη
γώργης Παπαμαστοράκης.

Ο Δημήτρης Ραπτάκης με
πλούσια κοινωνική δράση, συ-
μπαρταστάθηκε σε πολλούς συ-
νεπαρχιώτες και ήταν αγαπη-
τός σε όλους.

Σάν μεγαλύτερος αδελφός
πολυμελούς οικογενείας συμπα-
ραστάθηκε σ' όλα τά αδέρφια
του με πατρικό ένδιαφέρον.
Άς είναι αιώνια ή μνήμη του.
ΝΙΚ. ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ

Στό επόμενο φύλλο ψήφισμα
του ΔΙΑΒΑΤΗ.

ΚΟΥΣΚΟΥΜΠΕΚΑΚΗΣ

Εύγενικά, πρόθυμα και άκούρα-
στα εξυπηρετούσε όλους με
λόγια και έργα. Η ύληρεστική
του ικανότητα, ή απόδοση και
προθυμία του αποτελούν εύγε-
νικό άξεχαστο παράδειγμα. Με
τήν εύγενικά έπίσης σύζυγο
του απέκτησε δυό παιδιά, κό-
ρη και γιό πού τό μόρφωσε και
τά αποκατέστησε άρστα. Πέ-
θανε στή Θεσκη όπου τάφηκε
την 1ην Ιουλίου. Άς είναι ή
μνήμη του άξεχαστη και διδα-
κτικό τό παράδειγμα του βίου
του.

ΝΙΚ. ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ Παραδόσεις για τά ζώα

(ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ)

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ κ. ΓΙΩΡΓΗ Ν. ΘΕΟ-
ΔΟΣΑΚΗ, ΥΠ. ΟΤΕ, ΒΑΣΙΣΜΕΝΕΣ ΣΕ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ
ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΟΥ ΧΟΝΤΡΟΣ ΒΙΑΝΝΟΥ

ΑΡΑΧΝΗ — ΜΕΛΙΣΣΑ —
ΑΧΕΛΩΝΑ — ΚΑΤΣΟΧΟΙΡΟΣ

Μιά μάνα είχε τέσσερα παι-
διά κομμμένα. Τ' ανάρθρε, τά
πρόκισε, τ' ανέδειξε ένα ένα
με καλή καρδιά. Βρήκε και τά
πάντρεψε μ' ανθρώπους με κε-
φαλή και νοικοκυριό. Αυτά σπι-
τωθήκανε και γίνανε μεγάλοι με-
σα στό χωριό. Τής γριάς μάν-
νας άμως η μοίρα τζη της έ-
δωσε άσκημη ευχή και πόθανε
ο γέρος της. Από τότε απόμει-
νε χήρα και φτωχή και σάν να
μήν τή φτάνανε όλα αυτά, αρ-
ρώστησε κιόλας. Μιά μέρα,
μιά κακή βραδιά πού ήτανε πολ-
λύ βαρά, φωνιάζει έναν άνθρω-
πο και του λέει:

—Άμε να πάς να φωνιάξεις τά
παιδιά μου να ρθούνε, γιατί
δέν μπορώ.

Πάει ο ξένος και φωνιάζει τό
γιό της κι αυτός του λέει.

—Δέν μπορώ να ρθώ, γιατί θέ-
λω να φράξω τ' αμπέλια μου.

Η μάνα του τότε τότε κατα-
ράστηκε κι είπε.

—Βάτοι να φτυρώσουν στό σώ-
μα του για παντοτινά.

Από τόρο ο γιός εγγίχκε κοπ-
σόχοιρος και γυρίζει στ' αμπέ-
λια.

Λέει τότε η γριά.
—Άμε να φωνιάξεις και τσί κό-
ρες μου.

Πάει στην πρώτη, λέει τση
τό και λέει κι αυτή: «Νά πεις
στη μάνα μου πώς δέ μπορώ
να ρθώ, γιατί δέν έχω καιρό.
Θέλω ν' αλλάξω και πλύνω κιά-
»

Ο ΜΕΤΑΞΟΣΚΟΥΛΗΚΑΣ

Αφήγηση της κ' Αριστέας Έμμ. Φαρολογάκη ετών 74
ΓΗΕΛΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΟΣΚΟΥ-
ΛΗΚΑ

Ο μεταξοσκουλήκας προήλ-
θε από την αρρώστια του ΙΩΒ.
Είχε οζά, βούγια, κοπέλια κι
όλα του ποθάνανε. Στο τέλος
σκούληκισε και τό πόδι ου
και τότε βάλανε αζωντανό
στην κοπριά και βράμισε. Τό-
τε τότε πήγανε στό βουνό με
τό πόδι του σαπιμένο και γε-
μάτο σκούληκια. Στο βουνό πέ-
ρασε η Παναγία, τόν είδε και
τόνε ρώτησε πώς τόπαθε.

Τότε ο ΙΩΒ είπε:
— Εκόηκε τό πόδι μου, σκου-
λήκισε και σάπισε, μά πάλι δό-
ξα σοι ο Θεός.

Τότε η Παναγία γέμισε την
μοδιά της σκούληκια από τό
πόδια του ΙΩΒ και τά πήγε
στούς δώδεκα Αποστόλους. Τά
βάλανε και κάμανε τό μετα-
ξοριό.

Από κεί βγήκε τό μεταξοριό.
Για να ευδοκιμήσει θέλει να
τού πεις τή γηθεία.

Στή μνήμη του πρλαγαπημένου και αξεχαστου συ-
ζύγου και πατέρα μας ΔΙΟΜΗΔΗ ΣΤΕΙΑΚΑΚΗ, ια-
τρού παθολόγου — παθολογοανατόμου.

Έξι μήνες πέρασαν από την
τραγική εκείνη μέρα.

Η σκέψη μας δέ συμβιβάζε-
ται με τόν πρόωρο και ξαφνι-
κό χαμό σου. Η σκληρή βεβαί-
τητα πώς δέ θα σε ξαναδώμε,
πώς δέ θα ξανανώσουμε εκείνη
τή ζεστασιά και την τρυφερό-
τητα πού μόνο σου ήξερες τό-
σο απλόχερα να μάς προσφε-
ρεις, μάς προκαλεί αβάσταχτο
πόνο.

Όμως για μάς δέ χάθηκε μετά
τό θάνατο. Δέν έπεσε στην α-
νυπαρξία. Εξακολουθείς να ζεις
έντονα γύρω μας, στή σκέψη
μας, στή θύμησή μας. Δέν έχει
σημασία άν κοιμάσαι μακριά α-
πό τή γή, στόν ύπνο της μακα-
ριότητας. Εκεί πού βρίσκεσαι
θα φτάνει πάντα προσκυνήτρια
η σκέψη της γυναίκας σου και
των παιδιών σου.

—Άμε να φωνιάξεις και τσί
λωνής.

Πάει, λέει τζη το και λέει κι
αυτή.

—Δέν μπορώ να ρθώ, για-
τί φαίνω και διάζομαι λεπτό
μετάξι.

Όταν τ' άκουσε η μάνα τση,
είπε.

—Για πάντα να φαίνει και να
διάζεται και πανί ποτέ να μήν
ξοδιάζει.

Από τότε η κόρη τζη γίνηκε
αράχνη. Πάει φωνιάζει και την
τελευταία, κι είναι κι αυτή.

—Δέν μπορώ να ρθώ.

Πρόφτασε όμως και πήγε
πρώτη αυτή κι λέει στή μά-
να τζη. —Εγώ μαρούλα μου
ζύμωνα, μά σάν είδα πώς είχα
καιρό ήρθα τρεχάτη να σε δω.

Νά και τά δαχτύλια μου πού
χουν ζυμάρια και αλεύρια. Η
μάνα τζη τση έδωσε την ευχή
τζη.

Από τότε η καλή κόρη τση
γριάς εγγίχκε μέλισσα και καλο
περνά κι ό,τι πιάνει στό χέρια
της γίνονται μέλια και γλυκερά.

—Δέν μπορώ να ρθώ.

Πρόφτασε όμως και πήγε
πρώτη αυτή κι λέει στή μά-
να τζη. —Εγώ μαρούλα μου
ζύμωνα, μά σάν είδα πώς είχα
καιρό ήρθα τρεχάτη να σε δω.

Νά και τά δαχτύλια μου πού
χουν ζυμάρια και αλεύρια. Η
μάνα τζη τση έδωσε την ευχή
τζη.

Από τότε η καλή κόρη τση
γριάς εγγίχκε μέλισσα και καλο
περνά κι ό,τι πιάνει στό χέρια
της γίνονται μέλια και γλυκερά.

—Δέν μπορώ να ρθώ.

Πρόφτασε όμως και πήγε
πρώτη αυτή κι λέει στή μά-
να τζη. —Εγώ μαρούλα μου
ζύμωνα, μά σάν είδα πώς είχα
καιρό ήρθα τρεχάτη να σε δω.

Νά και τά δαχτύλια μου πού
χουν ζυμάρια και αλεύρια. Η
μάνα τζη τση έδωσε την ευχή
τζη.

Από τότε η καλή κόρη τση
γριάς εγγίχκε μέλισσα και καλο
περνά κι ό,τι πιάνει στό χέρια
της γίνονται μέλια και γλυκερά.

—Δέν μπορώ να ρθώ.

Πρόφτασε όμως και πήγε
πρώτη αυτή κι λέει στή μά-
να τζη. —Εγώ μαρούλα μου
ζύμωνα, μά σάν είδα πώς είχα
καιρό ήρθα τρεχάτη να σε δω.

Νά και τά δαχτύλια μου πού
χουν ζυμάρια και αλεύρια. Η
μάνα τζη τση έδωσε την ευχή
τζη.

Από τότε η καλή κόρη τση
γριάς εγγίχκε μέλισσα και καλο
περνά κι ό,τι πιάνει στό χέρια
της γίνονται μέλια και γλυκερά.

—Δέν μπορώ να ρθώ.

Πρόφτασε όμως και πήγε
πρώτη αυτή κι λέει στή μά-
να τζη. —Εγώ μαρούλα μου
ζύμωνα, μά σάν είδα πώς είχα
καιρό ήρθα τρεχάτη να σε δω.

Νά και τά δαχτύλια μου πού
χουν ζυμάρια και αλεύρια. Η
μάνα τζη τση έδωσε την ευχή
τζη.

Από τότε η καλή κόρη τση
γριάς εγγίχκε μέλισσα και καλο
περνά κι ό,τι πιάνει στό χέρια
της γίνονται μέλια και γλυκερά.

—Δέν μπορώ να ρθώ.

Πρόφτασε όμως και πήγε
πρώτη αυτή κι λέει στή μά-
να τζη. —Εγώ μαρούλα μου
ζύμωνα, μά σάν είδα πώς είχα
καιρό ήρθα τρεχάτη να σε δω.

Νά και τά δαχτύλια μου πού
χουν ζυμάρια και αλεύρια. Η
μάνα τζη τση έδωσε την ευχή
τζη.

Από τότε η καλή κόρη τση
γριάς εγγίχκε μέλισσα και καλο
περνά κι ό,τι πιάνει στό χέρια
της γίνονται μέλια και γλυκερά.

—Δέν μπορώ να ρθώ.

Πρόφτασε όμως και πήγε
πρώτη αυτή κι λέει στή μά-
να τζη. —Εγώ μαρούλα μου
ζύμωνα, μά σάν είδα πώς είχα
καιρό ήρθα τρεχάτη να σε δω.

Νά και τά δαχτύλια μου πού
χουν ζυμάρια και αλεύρια. Η
μάνα τζη τση έδωσε την ευχή
τζη.

Από τότε η καλή κόρη τση
γριάς εγγίχκε μέλισσα και καλο
περνά κι ό,τι πιάνει στό χέρια
της γίνονται μέλια και γλυκερά.

—Δέν μπορώ να ρθώ.

Πρόφτασε όμως και πήγε
πρώτη αυτή κι λέει στή μά-
να τζη. —Εγώ μαρούλα μου
ζύμωνα, μά σάν είδα πώς είχα
καιρό ήρθα τρεχάτη να σε δω.

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΨΕΚΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ

Όπως μάς πληροφορούν, σε πολλά σημεία της επαρχίας υπάρχουν κουνούπια που δημιουργούν όχι ευχάριστες συνθήκες διαμονής των κατοίκων. Ιδιαίτερα στην περιοχή της Άρβης η κατάσταση είναι πολύ ανυπόφορη. Κουνουποφωλιά τη χαρακτήρισαν οι κάτοικοι.

Η επέμβαση του Υγειονομικού Κέντρου για τη διενέργεια ψεκασμού της περιοχής θεωρείται αναγκαία.

Ας προγραμματιστεί και να γίνει άμεσα. Θάνα

μεγάλη προσφορά στους κατοίκους.

Περιμένουμε τις ενέργειες του κ. Νομιάτρου.

Παράλληλα οι κάτοικοι άς φροντίσουν για την καθαριότητα όχι μόνο των σπιτιών και των γύρω απ' αυτά χώρων αλλά και κάθε κοινόχρηστου χώρου.

Προσοχή ακόμη στην καθαριότητα της παραλίας μας, που όπως μάς πληροφορούν σε πολλά σημεία τη μολύνουν με απορρίμματα και σκουπίδια που εγκαταλείπουν οι επισκέπτες.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΕΧΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΟΙ

Ο τρόπος που συμπεριφέρεται μία κοινωνία στα μη παραγωγικά της μέλη, δείχνει το βαθμό του ανθρωπισμού της. Αυτό ισχύει στην περίπτωση ατόμων που από τη γέννησή τους ή πολύ νωρίς στη διάρκεια της ζωής τους έπαψαν να είναι παραγωγικά για διάφορους λόγους. Μα γι' αυτούς που δούλεψαν σκληρά χρόνια και χρόνια, κούρασαν για να κτίσουν αυτό που λέμε σημερινή κοινωνία και τώρα δεν είναι πια παραγωγικά μέλη της, αλλά ανθετα έχουν ανάγκη από φροντίδα, δεν μπαίνει θέμα ανθρωπιάς αλλά χρέους. Είναι υποχρεωμένη η κοινωνία να εξασφαλίσει στους ηλικιωμένους μία αξιοπρεπή ζωή.

Όμως αξιοπρεπής δεν μπορεί να είναι ένας άνθρωπος όταν πενθεί και δεν έχει να φάει, όταν είναι άρρωστος και δε βρίζει τη φροντίδα, τη θαλαπρωρή στο θάλαμο ενός νοσοκομείου. Αξιοπρεπής δεν μπορεί να είναι ένας άνθρωπος που πρέπει να πέσει στα πόδια μας για να τον βοηθήσουμε, να μάς παρακαλέσει για να τον ανεχθούμε να κλάψει για να τον συμπονεύσουμε και να τον δεχτούμε.

Δυστυχώς η πολιτεία μέχρι σήμερα - η διαπίστωση δεν είναι καινούρια ούτε μία πραγματικότητα που αναφερόμαστε για πρώτη φορά - δεν έχει εξασφαλίσει στους ηλικιωμένους μία αξιοπρεπή ζωή. Στην οικονομία ο γέρος είναι βόρος που ενοχλεί και εκνευρίζει. Η γειτονιά τον λυπάται, τον κοροϊεύει.

Η μοναξιά τον συντροφεύει στις ατέλειωτες ώρες, μέρα και νύχτα. Νιώθει κοινωνικά άχρηστο άτομο και ότι δεν τον υπολογίζουν οι άλλοι. Η προσμονή του θανάτου, το άγχος του θανάτου τον κάνει πιο δυστυχισμένο.

Οι λίγοι τυχεροί που συγκατοικούν με τα παιδιά τους είναι οι πιο ευτυχισμένοι μερίδα των ηλικιωμένων, παρά τα προβλήματα της γκρίνιας, του εκνευρισμού, της διαφοράς αντιλήψεων και συνθηθειών. Αλλά πόσοι είναι αυτοί; Όλο και πιο πολύ δυσκολεύονται οι νέοι να ανοίξουν την πόρτα τους στους ηλικιωμένους γονείς. Τα

Παιδιά συνεπαρχιωτών που αρίστευαν:
Νικ. Γ. Κρουσταλάκης,
Στυλιανή Δ. Μανδαλάκη,
Γεώργιος Ι. Μοσχοβάκης

«Οι Δάσκαλοι μιάς άλλης εποχής» της κ. Μαρίας Αρναουτάκη — Κόμη από το άλλο φύλλο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜ. ΚΟΜΗΣ
Ειδικός Παθολόγος
ΒΙΑΝΝΟΥ 1 — ΠΛ. ΚΟΡΝΑΡΟΥ
(Πάνω από το TAX. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ)
(ΤΗΛ. 232'199)

ΤΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

Του Γιάννη Δημηλά

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Ό,τι έγινε όμως με τα κοράκια, που τόσο έχθρα άδικα και παράδικα έδειξαν απέναντί μου, δεν έγινε πια μουνιά, που τόσο και τόσο παιγνίδια έκανα σαν ήμουν παιδί, κρεμασμένος τότε στους χαμηλούς και τότε στους πιο ψηλούς της κλώνους παρέα με τ' άλλα γειτονόπουλα με τη μεγάλη χαροπιά του μπαρμπα — Καρπαθογιώργη, με τ' αχνήριμα δέντρα ολόγυρα, με τη μεγάλη κληματαριά της αυλής μας.

Όλ' αυτά, λές και πήραν ψυχρή, παίζαν τα φύλλα τους στο φύσημα τ' ανάλαφρου αέρα θροΐζοντας, κι αυτό το θροΐ τ'ό εμένα μου φάνηκε πως έγινε μιλιάρη με λόγια που με καλωσόριζαν.

Ένα χρόνο είχα να φανώ. Μα και τον περασμένο χρόνο που είχα ξανάρθει, πάλι τ' ίδια κι απaráλλαχτα. Ολόγυρα η ίδια ερημιά. Γκρεμισμένα τ'α βρήκα και τότες τ'α σπείρα της γειτονιάς. Τό ίδιο και τό δικό μας.

Παλιά προγονικά σπιτία, δεν άντεξε τό χωματένιο δώμα τους στην εγκατάλειψη.

Μετά τόν πόλεμο κληνημένοι οι άνθρωποι από τή φτώχεια, έδωκαν τών αματιών τους και πήγαν στην Αθήνα, γεωργοί άνθρωποι αυτοί, για να γίνουν οικοδόμοι και χορταράδες, για να μπρέσουν να φάνε ψωμί αυτοί και τ'α παιδιά τους, κι άς ήταν και πασαλιωμένο με φαρμάκι.

Χρόνο με τό χρόνο έφευγαν οι άνθρωποι, χρόνο με τό χρόνο αραιώνε η γειτονιά και περυσότερο. Χρόνο με τό χρόνο γκρεμίζονταν και οι χωματένιες στέγες και οι τοίχοι τών σπιτιών.

Βάρβαρος ο χρόνος σαν άλλος Βάνδαλος, δεν τ'α σεβάστηκε και με τό πέρασμά του όλο και κάποιο γκρεμίζε, που στο τέλος, μέχρι και τήν περασμένη φορά που είχα ξανάπει, δυό μόνο σπιτία στεκόντουσαν όρθια κι άκέραια.

Τό ένα ήταν τό σπιτί τού μπαρμπα — Αποστόλη, που ήταν κολητό με τό δικό μας σπιτί, και τ' άλλο τού μπαρμπα — Μιχάλη λίγο παραπάνω.

Πρίν πάω στο σπιτί τ'α μπαρμπα, πέρασα απ' όλα τ' άλλα σπιτία που τ'αν πια μπροστά. Όλα σφιχτά δεμένα με τ'α παιδικές μου θύμησες.

Πρώτο τό σπιτί τού γερο — Μαρουλάκη, που πολλές φορές σαν ήμουν πολύ μικρός πήγαινα και τού κρατούσα συντροφιά, κι αυτός για ν'α μ' ευχαριστήσει μου έβαζε 'πάνω στα κάρβουνα χοχλιούς, για να μου τραγουδούν όπως μου έλεγε.

Δίπλα και τό γκρεμισμένο σπιτί τής Καρσά — Νικολίνας, που μου γιάτρειε τ'α μάτια μου, σαν με πονούσαν, με σταυρούς και τροπαράκια.

Παραδίπλα και τού γερο — Λένη, που τ'αν άνθρωπος παρά ξενος μά ντρέτος και πού γέρασε χωρίς να παντρευτεί, γιατί δεν ήθελε λείει, αυτός να βάλει μελάδες στο κεφάλι του.

Απέναντί από τό σπιτί μας και τό σπιτί τής θείας — Ρηνοπούλας. Και να μη νομίσει κανείς πως ή θεία Ρηνοπούλα ήταν καμιά μοναχική γυναίκα Ρόδοι τό σπιτί της, με τό γιό της, με τή νύφη της, με τ'α γόνια της. Ήταν καλοσυνάτη

γυναίκα ή θεία — Ρηνοπούλα. Όλο τόν κόσμο τόν αγαπούσε κι όλος ο κόσμος τήν αγαπούσε.

Δέν ξέρω αν κυριαρχούσε μέσα στο σπιτί. Πάντως όλα μ'α όλα, και μέσα και έξω από τό σπιτί, ήταν τής θείας Ρηνοπούλας. Και τ'α πρόσωπα και τ'α πράματα μέσα στο σπιτί. Και τ'α ζωντανά και τ'α χωράφια όζω από τό σπιτί. Ός και αυτές οι όρνιθες, τής θείας Ρηνοπούλας ήταν κι αυτές.

Δυό τρία σπιτία ακόμη είχε η γειτονιά. Όλα χαλασμένα. Και στήν άλλη άκρη τό σπιτί τού μπαρμπα — Μιχάλη, μά γκρεμισμένο κι αυτό αυτή τή φορά.

Δέν είναι εύκολο, όσο και να τό θέλω, να ξεδιαλύνω αυτή τή στιγμή τ'α αισθητά μου, ό πως τ'α νιώσα ν' αναβλύζω μέσα απ' τήν ψηχή μου, σαν πέρασα στο μέσα δωμάτιο που τ'αν και τό τζάκι.

Τό δωμάτιο αυτό πού στέγαζε τό τζάκι, δέν τό άγγιξε ο

χρόνος. Τό σεβάστηκε προσώρας, και είχε μείνει έτσι άκριβώς πού τό θυμόμουν σαν ήμουν παιδί.

Άδειο τό δωμάτιο. Τίποτε δέν είχε πού να θυμίζει τ'α παλιά, Όλα τ'α πήραν φεύγοντας οι νοικοκύρηδες και μόνο ένα λυχνάρι ξέχασαν ή δέν θέλησαν να πάρουν, σαν πράμα καταφρονεμένο, πού δέν τού δίνει κανείς σημασία.

Ήταν τό ίδιο λυχνάρι πού μάς φωτίζε τ'α χρόνια εκείνα σαν ήμουν παιδί, και πού μαζί με τ'α παιδιά τού νοικοκύρη και τ' άλλα γειτονόπουλα καθόμασταν τ'α χειμωνιάτικα βράδια κάτω από τό απαλό φώς του, σκαλιζαμε τ'α κάρβουνα τής πυροστιάς να ζεσταθούμε, τραβούσαμε γραμμές και ζωγραφίζαμε ήλιους πάνω στον άθο και λέγαμε τ'α παραμύθια μας.

Σκουριασμένο τό λυχνάρι από τό από τό χρόνο, έμοιαζε με σαρακοφαγωμένο άνθρωπο, κι όπως τό είδα να κρέμεται εκεί

ακριβώς στον ίδιο τόπο όπως και τότε, κέντησε τή θύμησή, μου και για λίγες στιγμές μου φάνηκε πως μέσα μου ζύπνησαν φωνές τόσο γνώριμες, άλλες παιδικές κι άλλες μεγάλων ανθρώπων, και πού μερικές απ' αυτές, αλιμονο, έχουν σβήσει για πάντα.

Δέ θυμούμαι πόση ώρα έμεινα ακίνητος, λές και μαρμαρώσαν με συντροφιά τους παλιούς λογισμούς μου. Τό ρολόι τού μυαλού μου σταμάτησε τις στιγμές αυτές να μετρά τό χρόνο.

Οι πατηματιές ενός χωριανού πού πέρασε από τήν αυλή χωρίς εύτυχώς και να με δει από τό ανοιχτό παράθυρο γιατίμπορεί να έκανε και πήν εμπιστοσύνη του στη σοβαρότητά μου, με συνέφερε.

Πήρα κι εγώ τ'α βήματά μου αγάλι αγάλι, βγήκα απ' τ'α χαλάσματα και πήρα προς τ'α πέρα, σιγασφουρίζοντας ένα σκοπό λυπητερό πού άθελά μου ήρθε στα χείλη μου.

Γιάννης Δημηλάς

Τά πατήματα

Τού Μιχάλη Γουρnieζάκη, νοσοκόμου

Πρίν από είκοσι πέντε χρόνια στήν Άνω Βιάννο, όπως και σ' ολόκληρη τήν επαρχία μας, «απατούσαν» διάφοροι χωριανοί πού εξασκούσαν τό επάγγελμα τού βοσκού και τού γεωργού και πού είχαν όλοι αυτοί κορίτσια. Και οι γυναίκες τους, για να παντρευτούν τ'α κορίτσια τους, έπρεπε να φτιάξουν τ'α απαιτούμενα «πρωτικά».

Έτσι πρώτα πρώτα έφτιαχναν τ'α «κασά» τών βοσκών. Ύφαιναν ένα μαύρο ύφασμα, πού λεγόταν «κασά» (ή), και μ' αυτήν έφτιαχναν, εκτός από τ'α παλτά, παντελόνια (γκιλότες) και αντί για γιλέκα τ'α λεγόμενα «καμπαδάκια». Τό ύφασμα αυτό τό φοίανε (ύφαιναν) στον αργαλειό οι χωριατοπούλες. Υπήρχαν επίσης πολλές χωριάτισσες πού έκαναν τ'α μοδιότρες κι έραβαν τό ύφασμα αυτό και σέ κάθε ραφή του έβαζαν γαϊτάνι και στίς άκρες φούντες. Στους νοικοκύρηδες έβαζαν κεντημένο γαϊτάνι.

Μαζί με όλα αυτά έπρεπε οι κοπελιές σ'α χωριά μας να φτιάξουν στον αργαλειό τις λεγόμενες πατανιές, δεξιμάτες σεντόνες, ύφασμα για σκιά, για σκούλες τού γαμπρού όπου έβαζε διάφορα τράφιμα για τήν εξοχή, τ'α λιστάκουλα πού έβαζε τις ελιές τ'α καλεσματοσάκια για να πηγαίνει ο γαμπρός τό «άλεγμα» στο μύλο, τό «προσώμι», ένα κομμάτι ύφασμα κεντημένο, πού τ'α βαζαν οι κοπελιές στον ώμο όταν έφερναν τό νερό από τή βρύση, για να μη λερώνουν τό φουστάνι τους.

Όλα αυτά τ'α «φαντά» έπρεπε να πατηθούν, για να ριζουν χνουδι και να ζεσταίνουν. Τό «πάτημα» έπρεπε να γίνει από νεαρούς τού χωριού, πού να είναι δυνατοί. Στά σπιτία πού είχαν πολλές κοπελιές ύφαιναν περισσότερα από τ'α ρούχα αυτά, για να παντρευτούν.

Υπήρχαν πολλοί άντρες πού γύριζαν τ'α χωριά και «απατού-

σαν» μέρα νύχτα και τούς πληρωναν μεροκάματο είκοσι οκάδες κριθάρι τό μερόνυχτο ή δεκά οκάδες στάρι και φαγητό. Επειδή όμως αυτοί δέν προλάβαιναν να πατήσουν τόσα ρούχα, αναγκάζονταν ορισμένοι πού είχαν πολλά ρούχα για πατήματα να τ'α πατούν στα σπιτία τους.

Τό «πάτημα» γίνεταν ως εξής: Στο πιο μεγάλο δωμάτιο τού σπιτιού, πού λεγόταν «πότηρο» και χωρούσε πολλούς ανθρώπους, έμαζαν σε μία γωνία πλαγιάστη μία σκαφη φτιαγμένη από κορμό μεγάλου πλατάνου, έδεναν κι ένα σκονί σ' ένα δοκάρι τού σπιτιού, και μία «ντιχαλόβεργα» (χοντρή βέργα διχαλωτή στο πάνω μέρος).

Ο σπιτινοκοκέρης καλούσε πολλούς νεαρούς τού χωριού, πού πήγαιναν τ'α βράδια για να «πατήσουν». Έβγαζε λοιπόν ο πρώτος τ'α στίβανια του, έπλενε τ'α πόδια του καλά κι έμπαινε στή σκάφη. Με τό ένα του χέρι κρατούσε τό σκινί, για να στηρίζεται, και με τό άλλο τή βέργα κι άρχιζε να πατεί με τις φτέρνες τών ποδιών του, ενώ οι κοπελιές τού έκαναν σαπουνάδα κι «έγραιναν» (έβρεχαν) τό ρούχο για να πατηθεί γρήγορα. Κάθε μία ώρα άλλαζαν βάρδια κι έμπαινε άλλος και ούτω καθεξής.

Στό διάστημα πού κρατούσε τό πάτημα τραγουδούσαν με τή συνοδεία οργανοπαίχτη. Έλεγαν μαντινάδες και τραγούδια τής εποχής. Τά κορίτσια τού σπιτιού τούς κερνούσαν ρακή με καρύδια και αμύγδαλα. Καμιά φορά έβραζαν και κότες και κερνούσαν κρασί. Στή διάρκειά τού πατήματος, πού κρατούσε όλο τό χειμώνα, οι νεαροί διάλεγαν τ'α κοπελιές από τ'α διάφορα σπιτία πού πατούσαν τ'α προκιά τους, ανταλλάσσοντας μεταξύ τους μαντινάδες σαν τις παρακάτω:

—Σέ τουνονέ τ' αρχοντικό απόψε θά πατούμε γιατί έχει κοπελιές καλές και θέμε να τ'α δούμε.
Εγώ τήν πατανία σου καλά

Θά τήν πατήσω κι αν είναι απ' τό θεό γραφτό

Θά τήν κληρονομήσω —Πάτιε τ'α, λεβέντη μου, κι εγώ θά προσπαθήσω κι αν δε σ'α θέλει ο κύρης μου, θά σου τ'αγε χρισό.

—Ήθελα με τού λόγου σου φιλιάρια να καταστέσω, μά πάλι τρέμω και δειλιά μ'α πως και δε σ'αρέσω. —Ποιός είδε τέτοιο πόλεμο, να πολεμουν τ'α μάτια, δίχως μαχαίρια και σπαθιά να γίνονται κομμάτια;

—Απού' παέ ίσαμε τ'α ο νούς μου χαιρετά σε, μ' αν ήμουνε και πιο κοντά ε-γλυκοφιλούνα σε.

—Ε θεέ μου, απού' σαι σ'α ψηλά, ποτέ μ'α μην ξημερώσεις, τούτη τήν άμορφη βραδιά κάμε τήν άλλη τάση.

Νά βλέπω τήν αγάπη μου, να με θωρεί κι εκείνη, ν' ανάβουνε τ'α μάτια μας σαν πέτρες στο καμίνι.

Τώρα όμως τ'α «φαντά» απ' τό τ'α παίρνουν τ' αυτοκίνητου και τ'α πάνε σε διάφορα εργοστάσια, όπου τ'α πατούν, κι έτσι τό έθιμο αυτό χάθηκε απ' όλη τήν Κρήτη.

ΝΕΕΣ ΔΑΣΚΑΛΕΣ

Η συνεπαρχιώτισσα Μαρία Βραχνάκη πήρε τ'α πτυχίο της από τήν Παιδαγωγική Ακαδημία Ηρακλείου με βαθμό 8,61.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ επαγγελματικό ψυγείο στην Άνω Βιάννο, γιατί συνταξοδοτείται ο ιδιοκτήτης. Πληροφορίες Μεν. Τσοπάκη τηλ. 22241.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Η συμβολαιογράφος Έλευθερία Πλαϊνιώτη — Δουλεργάκη μεταφέρθηκε στο Ηράκλειο, οδός Κόσμων και 1866.

ΠΕΤΡΟΣ Ι. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ

Δικηγόρος

ΒΕΡΑΝΤΖΕΡΟΥ 18 ΑΘΗΝΑ 102

ΤΗΛ. 5248045 — 5244067 — 2013053

Ειδικός στο Ασφαλιστικό και Διοικητικό Δίκαιο. Ασφαλιστικά και Συνταξοδοτικά θέματα. Δέχεται 6—8 κάθε μέρα εκτ'α Τετάρτης και Σαβάτου

ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΓΟΡΑΙ — ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΩΝ — ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ Ε' ΤΡΕΥΛΑΚΗΣ—Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε. Λεωφ. Δωδεκανήσου 57 — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ (Κάθετος Λεωφ. Αθηνών Πειραιώς) ΤΗΛ. 4825.947 — 4825.526

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α Τ Α

● Συνέχεια από τη σελ. 1
την Επιχείρηση. Προς τὸ πα-
ρόν ὅμως δὲν ἔχει ληφθεῖ ἀπὸ
τῆ Διοίκηση τῆς ΔΕΗ σχετικὴ

ΓΙΑ ΤΟΝ Κ. ΝΟΜΑΡΧΗ

Αφού πρώτα ευχαριστήσου-
με τις Υπηρεσίες που μᾶς ἔπει-
σαν τις παραπάνω απαντήσεις
τις θέσαμε ὑπόψη τοῦ κ. Νο-
μάρχη.

Κύριε Νομάρχα,

Με τὴ σύντομη ἐπίσκεψή σας
στὴν ἐπαρχία μας καὶ τὴ σχε-
τικὴ ἐνημέρωσή σας ἀπὸ τις υ-
πηρεσίες τῆς Νομαρχίας, πι-
στεύουμε πῶς θὰ σχηματίσατε
κάποια γνώμη γιὰ τὰ προβλήμα-
τα τῆς ἐπαρχίας μας καὶ γιὰ
τὴν οξυῦτητα στὴν ὁποία βρι-
σκονται. Μεταξύ αὐτῶν εἶναι
καὶ τὰ δύο πού θίγονται στὶς
παραπάνω απαντήσεις.

Υποπρᾶκτορεῖο ΔΕΗ ὑπῆρχε
στὴ Βιάννο. Καταργήθηκε σὲ
μιὰ περίοδο πού οἱ κάτοικοι
τῆς Βιάννου δὲν μπορούσαν
ν' ἀντιδράσουν. Στὶς πρώτες
δαμαρτυρίες ὑπῆρχε τὸ δικαιο-
λογητικὸ τῆς μικρῆς καταναλώ-
σης ρεύματος (Διάνοιξη ρεύμα-
τος μόνο εἰς σπίτια καὶ κάπως
σε περιορισμένη ἔκταση). Ἐκτοτε
ὅμως γενικεύθηκε ἡ χρήση εἰς
ὅλα τὰ χωριά καὶ τοὺς οικισ-
μοὺς. Τὸ μεγαλύτερο μέρος
τῶν κατοίκων ἐφοδιάστηκε
μὲ ηλεκτρικὰ οικιακὰ σκεῦη, μὲ
τατράπηκαν ὅλα τὰ ελαιότρι-
βεία καὶ πολλές βιοτεχνίες τῆς
ἐπαρχίας σὲ ηλεκτροκίνητα, ἐπε-
κτάθηκε ἡ χρήση ρεύματος τῆς
αγροτικῆς καλλιέργειας μὲ τὴν
τοποθέτηση ἐκατοντάδων ἀν-
τλητικῶν συγκροτημάτων. Εὐ-
κόλα κατανοεῖ κανεὶς τὴν ἀνά-
γκη νὰ ὑπάρχει στὴν περιοχή
ὑπηρεσία πού θὰ τὴν ἐξυπηρε-
τήσῃ διοικητικὰ μὲ προπαντὸς
τεχνικὰ. Οἱ ἐπιπτώσεις ἀπὸ τὴν
καθυστέρηση μιᾶς ἐπισκευῆς
σὲ βλάβες, πολὺ συχνές ἰδίαιτε
ρὰ τὴ χειμερινή περίοδο, εἶναι
πολύ μεγάλες.

Πιστεύουμε ν' ἀντιμετωπιστεῖ
ριζικὰ τὸ θέμα μὲ τὴν ἀναδιάρ-
θρωση τοῦ θεσμοῦ γιὰ τὴν προ-
στασία τῆς υγείας τοῦ λαοῦ
μας, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ κυ-
βερνητικὸ πρόγραμμα.
Μὰ ὡς τότε οἱ ἀρρώστειες
δὲν περιμένουν καὶ οὐτε ὑπάρχει
καμιὰ μαγικὴ δύναμη νὰ τις ἀ-
παρτίσει. Κι ὅπως γράψαμε
κι ἄλλῃ φορὰ, σὲ κάθε ἄλλῃ υ-
πηρεσία (Ἀστυνομία, Σχολεῖο,
Ταχυδρομεῖο κ.λ.π.), πρὶν κενῶ-
θεῖ μιὰ θέση, φροντίζουσι γιὰ
τὸν ἀντικαταστάτη καὶ δὲν φεύ-
γει ὁ παλιὸς ὑπάλληλος, ἀν δὲν
παραδῶσει στὸ νέο. Πολὺ πε-
ρισσότερο αὐτὸ ἐπιβάλλεται
γιὰ τὸν γιατρό. Γιὰ ὅλους τοὺς
παραπάνω λόγους καὶ πολλοὺς
ἴσως ἄλλους ἐπιβάλλεται ἡ ἡμέ-
ρη ἐπέμβασή σας κ. Νομάρχα.
Μπορεῖ ἡ τήρηση τῆς διαδικα-
σίας τῆς Νομοθεσίας, ἡ ὁποία
διέπει τις δύο περιπτώσεις πού
αναφέραμε, νὰ ὀδηγεῖ στὶς κα-
ταστάσεις αὐτές, μὰ στὴν τέ-
ταια περίπτωση ἡ λαϊκὴ ἔμφυ-
σοφία ἐπιτάσσει τὴν ἀλλαγὴ
τῶν νόμων καὶ ὡστόσο οἱ ἀδι-
κοι νόμοι ἀλλάζουν, δὲν ὑπάρ-
χει παρανομία, ἀν θεοραπευ-
τοῦν οἱ ἀδικίες πού οἱ ἀδικοὶ
νόμοι δημιουργοῦν.

Πρὶν ἀπὸ τρία χρό-
νια, ἀπαντώντας σὲ σημεῖωμά
τῶν Β.Ν., ἀναγνώρισε τὴν ἀ-
νάγκη γιὰ τὴν ἐπιδίωξη ὑπο-
πρᾶκτορεῖοι στὴ Βιάννο καὶ
μὰς πληροφοροῦσε ὅτι γινόταν
σχετικὴ μελέτη. Ἀπὸ τὴν ἀπάν-
τηση ὅμως πού εἶχαμε στὸ νέο
μας σημεῖωμα προκύπτει ὅτι
τὸ θέμα βρίσκεται ἀκόμα στὸ
στάδιο τῆς μελέτης. Στὸ μετα-
ξύ ὅμως τί γίνεται; Καὶ γιὰτί

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΕΡΑΤΟΚΑΜΠΟ

Τὸν περασμένο χρόνο ἀρχί-
σε, χωρὶς νὰ ολοκληρωθεῖ, ἡ
διάνοξη δρόμου γιὰ τὴν προ-
σπέλαση πρὸς τις ἀγροτικὲς πε-
ριοχές νότια τῆς Ἄνω Βιάννου
καὶ πού ὀδηγεῖ στὸν Κερατό-
καμπο.

Σκοπὸς τῆς διάνοξης αὐτῆς
εἶναι νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ συγ-
κοινωνία πρὸς τὴν ἀγροτικὴ πε-
ριοχὴ στὴν περίπτωση βαρυχει-
μωνιάς, πού ὁ δρόμος ἀπὸ τὸν
Μιχαὴλ Ἀρχάγγελο (Ἄνω Βιάν-
νου) καταστρέφεται ἑξαίτιας

ἀπόφαση.
Μὲ ἐκτίμηση
ΕΜΜ. ΜΟΡΙΑΝΟΣ
Διευθυντῆς Περιφέρειας Νήσων

Γιὰ τὸ δεύτερο πρόβλημα,
τὴν τοποθέτηση γιτροῦ στὸν
Υ.Σ. Βιάννου, ἡ ἀπάντηση θίγει
τὸ θέμα τοῦ ἀγροτικοῦ ἱατροῦ
οὐ στὴ γενικὴ του μορφή, ὅ-
πως διαφαίνεται ἀπὸ μιὰ προ-
σεκτικὴ ματιὰ σ' αὐτήν.

Παρατείνεται ὁ γιαιτρός τοῦ
υγειον. Σταθμοῦ καὶ φεύγει.
Ο κ. Νομάρχα τὸ γνωρίζει
ἀπὸ Υπουργεῖο Κοινωνικῶν Υ-
πηρεσιῶν. Τὸ Υπουργεῖο θὰ το-
ποθετήσῃ γιαιτρό ἀλλὰ ἀν ὑ-
πάρχει αἴτηση γιαιτροῦ πού νὰ
ζητᾷ τὴ θέση!

Ἦν ἔλλειψη γιαιτροῦ ἡ Βιάν-
νος τὴν ἀντιμετωπίζει συχνὰ
καὶ κάθε φορὰ ὑφίσταται τις
συνέπειες τῆς παραπάνω διαδι-
κασίας μὲ τὴν ἀπουσία γιαιτροῦ
περισσότερο ἀπὸ 6 μῆνες ἢ καὶ
χρόνο, γιαιτὶ ἡ ἀναπλήρωσή
του ἀπὸ τὸν γιαιτρό τοῦ Ἀγρο-
τικοῦ ἱατροῦ Πεύκου, πού ἀ-
ναφέρει ἡ ἀπάντηση δὲν εἶναι
λύση. Πού νὰ προλάβει ὁ ἀν-
θρώπος, ὅταν στὰ οκτῶ χωριά
καὶ τοὺς τέσσερις οικισμοὺς
πὺ παρακολουθεῖ, τοῦ προ-
σταθεῖν τέσσερα χωριά ἀκόμη
(μεταξύ αὐτῶν καὶ ἡ κωμόπολις
τῆς Ἄνω Βιάννου) καὶ δύο οικ-
σμοί;

Πιστεύουμε ν' ἀντιμετωπιστεῖ
ριζικὰ τὸ θέμα μὲ τὴν ἀναδιάρ-
θρωση τοῦ θεσμοῦ γιὰ τὴν προ-
στασία τῆς υγείας τοῦ λαοῦ
μας, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ κυ-
βερνητικὸ πρόγραμμα.

Μὰ ὡς τότε οἱ ἀρρώστειες
δὲν περιμένουν καὶ οὐτε ὑπάρχει
καμιὰ μαγικὴ δύναμη νὰ τις ἀ-
παρτίσει. Κι ὅπως γράψαμε
κι ἄλλῃ φορὰ, σὲ κάθε ἄλλῃ υ-
πηρεσία (Ἀστυνομία, Σχολεῖο,
Ταχυδρομεῖο κ.λ.π.), πρὶν κενῶ-
θεῖ μιὰ θέση, φροντίζουσι γιὰ
τὸν ἀντικαταστάτη καὶ δὲν φεύ-
γει ὁ παλιὸς ὑπάλληλος, ἀν δὲν
παραδῶσει στὸ νέο. Πολὺ πε-
ρισσότερο αὐτὸ ἐπιβάλλεται
γιὰ τὸν γιατρό. Γιὰ ὅλους τοὺς
παραπάνω λόγους καὶ πολλοὺς
ἴσως ἄλλους ἐπιβάλλεται ἡ ἡμέ-
ρη ἐπέμβασή σας κ. Νομάρχα.
Μπορεῖ ἡ τήρηση τῆς διαδικα-
σίας τῆς Νομοθεσίας, ἡ ὁποία
διέπει τις δύο περιπτώσεις πού
αναφέραμε, νὰ ὀδηγεῖ στὶς κα-
ταστάσεις αὐτές, μὰ στὴν τέ-
ταια περίπτωση ἡ λαϊκὴ ἔμφυ-
σοφία ἐπιτάσσει τὴν ἀλλαγὴ
τῶν νόμων καὶ ὡστόσο οἱ ἀδι-
κοι νόμοι ἀλλάζουν, δὲν ὑπάρ-
χει παρανομία, ἀν θεοραπευ-
τοῦν οἱ ἀδικίες πού οἱ ἀδικοὶ
νόμοι δημιουργοῦν.

ΑΠὸ τὴ Ζωὴ τοῦ Πατοῦχα

Γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν ἀπο-
φάσεων τῆς Γεν. Συνέλευσης
τοῦ «Πατοῦχα» πραγματοποιή-
θηκε:

1. Συμπάρασταση στὴν Ἐπι-
τροπὴ τῆς Πανεπαρχιακοῦ
μνημοσύνου γιὰ τὴν ἀρτίοτε-
ρη τέλεσή του.
2. Πρατήριο Βιαννίτικου αἵμα-
τος.
3. Ἐπέκταση τοῦ πρασίνου
στὴν ἐπαρχία. Γιὰ τὸ σκοπὸ
αὐτὸ στάλθηκε τὸ γράμμα τοῦ
Συλλόγου πού δημοσιεύουμε
στὴ διπλανὴ στήλη.

Πενταετὲς ἀναπτυξιακὸ πρόγραμμα

● Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1
αὐτοκινητόδρομους καὶ
τις λεωφόρους.

Σήμερα, πού ὁ χρόνος
ἔγινε τόσο πιεστικός, ἡ
πεζοπορία ἢ καὶ ἡ μετα-
βαση μὲ τὰ ζῶα ἀπὸ τό-
πο σὲ τόπο ἔχουν καταρ-
γηθεῖ. Σήμερα, πού τὰ
τροχοφόρα ἔχουν γίνῃ
ἀχώριστα ἀπὸ τὴ ζωὴ
τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀνάγκη
γιὰ τὴν ὑπαρξὴ σω-
στῶν αὐτοκινητόδρομων
ἔχει γίνῃ πολὺ ἐπιτακτι-
κὴ.

Σὲ τρεῖς κατηγορίες θὰ
χωρίσουμε τοὺς δρόμους
πού ἐξυπηρετοῦν τοὺς
κατοίκους τῆς ἐπαρχίας
μας καὶ πού ἡ καλὴ ἢ
κακὴ κατάστασή τους ἀ-
ποτελεῖ σοβαρὸ παράγο-
ντα γιὰ τὴ ζωὴ τους, γιὰ
τὴν ἀνάπτυξη καὶ πρόο-
δο τοῦ τόπου.

α) Ὁ δρόμος Ἡρακλεί-
ου — Βιάννου καὶ Βιάν-
νου — Ἱεράπετρας. Εἶ-
ναι ὁ δρόμος πού φέρνει
σ' ἐπαφὴ τὴν ἐπαρχία μὲ
τὸν ἔξω ἀπὸ αὐτὴν χῶρο,
δρόμος ἀπὸ τὸν ὁποῖο
διακινεῖται καθημερινὰ
τὰ προϊόντα τῶν παρα-
γωγῶν καὶ κινεῖται οἱ
ἴδιοι γιὰ τὴν κάλυψη τῶν
ἀναγκῶν τους.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ»

Πρὸς
Τοὺς Προέδρους καὶ Κοινο-
τικὰ Συμβούλια
—Ἱερεῖς, Διευθυντῆς καὶ προ-
σωπικὸ Λυκείου Γυμνασίου καὶ
Δημοτικῶν Σχολείων.
—Προέδρους καὶ μέλη Συμβου-
λίων Συνεταιρισμῶν, Ἀγροτικῶν
Ἐπαγγελματικῶν καὶ Ἐκπολιτι-
στικῶν Συλλόγων
—Νομαρχιακὸ Σύμβουλο
—Προϊσταμένους Δημοσίων
υπηρεσιῶν Ἐπαρχίας Βιάννου.

Ἰαγαπητοὶ Συνεπατριῶτες
Οἱ Βιαννίτες πού μένουσι στὸ
Ἡράκλειο, στὰ πλαίσια τοῦ ἐν-
διαφέροντός τους γιὰ τὴ συμ-
βολὴ πού μποροῦν νὰ ἔχουν
στὴν προβολὴ τῆς Ἐπαρχίας
μας τὴν προώθηση τῶν προ-
βλημάτων της καὶ τὴ βελτίωση
τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς στὴν
ἐπαρχία μας, σὰς καλοῦμε σὲ
μιὰ συνάντηση στὴν Ἄνω Βιάν-
νο τὴν Κυριακὴ 25 Ἰουλίου
καὶ ὥρα 11 τὸ πρωὶ μὲ θέμα-
τα:

1. Συμπάρασταση στὴν Ἐπι-
τροπὴ τέλεσης τοῦ Πανεπαρχια-
κοῦ Μνημοσύνου
 2. Πρατήριο Βιαννίτικου αἵμα-
τος.
 3. Ἐπέκταση τοῦ πρασίνου
στὴν Ἐπαρχία.
- Στὴ συνάντηση μποροῦν νὰ
πάρουν μέρος καὶ ὅσοι μπο-
ροῦν νὰ βοηθήσουν στὴν προ-
σπάθειά μας.
Ἡράκλειο 12/7/82
Μὲ πολλοὺς χαιρετισμοὺς
Γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο
Ἡ Πρόεδρος
ΕΛΠ. Γ. ΠΑΠΑΜΑΣΤΟΡΑΚΗ

τὸ τμήμα Ἡρακλείου —
Βιάννου, περιπετεῖ νὰ
περιγραφεῖ. Τὸ ἔχουμε
κάνῃ πολλές φορές μέ-
χρι σήμερα. Ὁ συνεργά-
της τῶν Β.Ν. κ. Βογια-
τζάκης, ἄλλοτε Νομομη-
χανικός Ἡρακλείου, μὲ
εἰδικὸ ἄρθρο του πού
καταχωρίσαμε σὲ προ-
ηγούμενο φύλλο πολὺ χα-
ρακτηριστικὰ ἀναφέρει
πῶς ἕνα μεγάλο μέρος
τοῦ δρόμου Ἡρακλείου
— Βιάννου διανοίχθηκε
σάν καρδοδρομοὺς ἢ γιὰ
λεωφορεία παλαιῶ τύ-
που τῶν 24 θέσεων μὲ ἐ-
λάχιστες βελτιώσεις ἢ
τροποποιήσεις ἀπὸ τότε.

Χαρακτηριστικὸ τοῦ ὅ-
λου δρόμου αὐτοῦ οἱ
πολλές καὶ κλειστές στρο-
φές καὶ ἡ στενότητα τοῦ
καταστρώματος, πού τὸν
κάνουν ἐπικίνδυνο καὶ

πολλὰ εἶναι τὰ μέχρι σή-
μερα δυστυχήματα σ'
αὐτόν. Ὁ δρόμος αὐτός
δὲν εἶναι ἀσφαλῶς μόνον
τῆς ἐπαρχίας μας πρόβλη-
μα ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλ-
λων χωριῶν πού ἐξυπηρε-
τοῦνται ἀπὸ αὐτόν.

Γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση
τῆς ἐπαρχίας μας πήρα-
με παλαιότερα ἀπάντη-
ση ἀπὸ τις τεχνικὲς ὑπηρε-
σίες τῆς Νομαρχίας
πῶς θὰ μπορούσε νὰ ἐξυ-
πηρηθεῖ ἀπὸ τὸ νέο
δρόμο ἀεροδρόμιο Ἡρα-
κλείου — Ἐπισκοπὴ —
Καστέλι. Ἀν ναί, μένει τὸ
υπόλοιπο τμήμα Γαζέπη
μύλος — Βιάννος. Εἰδῶ
ἐπιβάλλεται νὰ τονίσου-
με πῶς πρέπει ν' ἀξιο-
ποιηθεῖ ἡ μελέτη Ραφτο-
πούλου μὲ κατεύθυνση
Κασάνων — Καραβάδου.

Νὰ γίνῃ γεωλογικὴ με-
λέτη στὴ «Χαρακοβρυση»
καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν Κάτω
Βιάννο, μὲ προοπτικὴ,
ἀν εἶναι ἀξεπέραστη ἢ
ὀριστικὴ ἀντιμετώπιση
τῆς κατάστασης πού
χρόνια τώρα παρουσιάζει
μὲ τις καθιζήσεις σὲ κάθε
βαρυχειμωνιά, νὰ ἐξυρε-
θεῖ ἄλλη κατεύθυνση γιὰ
τὴν προσπέλασή της.
Γι' αὐτὸ χρειάζεται
προσεχτικὴ, ὑπεύθυνη μὲ
μακροπρόθεσμη προοπτι-
κὴ ἀντιμετώπιση τῆς κα-
τάστασης αὐτῆς καὶ ἐν-
ταξίης της στὸ πενταε-
τὲς πρόγραμμα, χρονικὸ
διάστημα πού πιστεύο-
με ἀρκεῖ γιὰ τὴν ὁλοκλη-
ρωμένη ἀντιμετώπισή του
Γιὰ τις ἐπιωφελεῖς ἐπι-
πτώσεις καὶ τοὺς ἄλλους
δρόμους θὰ γράψουμε
στὸ ἐπόμενο φύλλο.

Εἶμαστε ὑπὲρ τῆς εἰρήνης
στὸν κόσμο, τῆς φιλίας καὶ συ-
νεργασίας ὅλων τῶν λαῶν καὶ
τῆς ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν δια-
φορῶν μὲ εἰρηνικὰ μέσα.
Ἐχουμε ὑποχρέωση καὶ εμεῖς
καὶ αὐτοὶ πού θὰ ῥθουν νὰ τι-
μοῦμε καὶ νὰ προβάλλουμε τὴ
«Μάχη τῆς Κρήτης» σὲ πανελ-
λήνια καὶ παγκόσμια ἔκταση.
Τὸ ἴδιο χρέος ἔχει καὶ ἡ πολι-
τεία, γιαιτὶ ἡ «Μάχη τῆς Κρή-
της» ἀνήκει σὲ ὁλοκληρὸ τὸ ἔ-
θνος.
Ἡ «Μάχη τῆς Κρήτης» εἶναι
τεράστιο ἱστορικὸ γεγονός ἀνά
μέσα στὰ μεγάλα γεγονότα τῆς
ἱστορίας μας, πού διδάσκει, ἐμ-
ψυχώνει καὶ φρονιματίζει.
Εἶναι συνέχεια τῶν ἀπελευθε-
ρωτικῶν αγώνων, πού ἀναγκά-
στηκε νὰ κάμῃ ὁ λαὸς τῆς Κρή-
της διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, ἀλ-
λοτε κατὰ τῶν Ρωμαίων καὶ
τῶν Ἀράβων, ἄλλοτε κατὰ τῶν
Ἐνταῶν καὶ τῶν Σαρακηνῶν καὶ
ἄλλοτε κατὰ τῶν Τούρκων μὲ
τὸ μεγάλο Ἀρκάδι.
Ἡ Μάχη τῆς Κρήτης συνεχι-
ζεται καὶ σήμερα, γιαιτὶ νέοι κιν-
δύνοι ἀπειλοῦν τὸ νησί μας.
Ἐκτός ἀπὸ τις ἀμερικάνικες βά-
σεις, πού ἔχουν ἐγκατασταθεῖ
στὴν Κρήτη καὶ μειώνουν τὴν
ἐθνικὴ μας ανεξαρτησία, τὰ
ναρκωτικὰ καὶ ὁ ξενόφερτος

τρόπος ζωῆς αποτελοῦν κίνδυ-
νο γιὰ τὴ νεολαία μας.
Ἡ ἀλλοτρίωση τῆς κρητικῆς
γῆς παίρνει τεράστιες διαστά-
σεις. Τὰ ἔθη ἀλλάζουν, τὰ ἔθι-
μα ξεχνιοῦνται. Ἡ παράδοση
ἀργοπεθαίνει, τὰ χωριά μας ἐρη-
μώνονται.
Ἡ πολιτιστικὴ μας κληρονο-
μιά, οἱ λαϊκὲς μας παραδόσεις
γίνονται ὀχι σπάνια φολκλορικ-
κὲς ἐκδηλώσεις, στ' ὄνομα τοῦ
τουρισμοῦ.
Ἄγνοια τῆς ἱστορίας τῆς
Κρήτης, πού δὲν διδάσκεται
κάν στὰ σχολεῖα.
Πρέπει νὰ ἀναλογιστοῦμε ὅ-
λοι μας τις εὐθύνες πού ἔχο-
με καὶ νὰ προσδιορίσουμε τὴ
θέση πού πρέπει νὰ πάρουμε
στὴ νέα μάχη πού δίνει ἡ Κρή-
τη καὶ ὁ λαὸς της, γιὰ τὰ πολυ-
ποικίλα καὶ ποικιλόμορφα προ-
βλήματά της.
Ὁ λαὸς τῆς Κρήτης δὲν ζητᾷ
ἀνταμιβὴ τῶν θυσιῶν του καὶ
τῶν αγώνων του, ἀλλὰ ἀναγνω-
ρίση αὐτῶν καὶ ἰση μεταχειρι-
ση ἀπὸ τὸ ἐπίσημο κράτος.
Τὸ ἐπιτάσσει ἡ μεγάλη θυσία
τῶν ηρωικῶν νεκρῶν μας, πού
τιμᾶνε σήμερα καὶ πού ἡ μνή-
μη τους θὰ εἶναι στὶς καρδιές
μας αἰώνια.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Εἶναι συνέχεια τῶν ἀπελευθε-
ρωτικῶν αγώνων, πού ἀναγκά-
στηκε νὰ κάμῃ ὁ λαὸς τῆς Κρή-
της διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, ἀλ-
λοτε κατὰ τῶν Ρωμαίων καὶ
τῶν Ἀράβων, ἄλλοτε κατὰ τῶν
Ἐνταῶν καὶ τῶν Σαρακηνῶν καὶ
ἄλλοτε κατὰ τῶν Τούρκων μὲ
τὸ μεγάλο Ἀρκάδι.
Ἡ Μάχη τῆς Κρήτης συνεχι-
ζεται καὶ σήμερα, γιαιτὶ νέοι κιν-
δύνοι ἀπειλοῦν τὸ νησί μας.
Ἐκτός ἀπὸ τις ἀμερικάνικες βά-
σεις, πού ἔχουν ἐγκατασταθεῖ
στὴν Κρήτη καὶ μειώνουν τὴν
ἐθνικὴ μας ανεξαρτησία, τὰ
ναρκωτικὰ καὶ ὁ ξενόφερτος

Μὲ ἐντατικὸ ρυθμὸ συ-
νεχίζουν τὴ δράση τους
τὰ δύο Κέντρα Ἐπιμορφώσεως
πὺ λειτουργοῦν στὴν Ἐπαρχία.
Τὸ ἕνα στὰ χωριά ἀπὸ
Βαχὸ μέχρι Συκολόγο, μὲ
ἀρχικὰ τμήματα πού
ἀγκυλιάζουν πολλοὺς το-
μεις ἀπὸ τὴν καθημερινὴ
ζωὴ τῶν κατοίκων. ὅπως
ἀναλυτικὰ ἀναφερθήκα-
με σὲ προηγούμενο φύλ-
λο τῶν Β.Ν. Παράλληλα
πραγματοποίησε διήμερη
ἐκδρομὴ μὲ συμμετοχὴ 40
ἀτόμων στὰ Χανιά.

ΚΕΝΤΡΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

Τὸ δεύτερο, ἐκτός ἀπὸ
τὴν Ἄνω καὶ Κάτω Βιάν-
νο καὶ τὸ Χόνδρο ἐπεκτεῖ-
νει τὴ δράση του στὴ
Μάρθα — Καραβάδο καὶ
Σχοινιά. Λειτουργοῦν 23
συνολικὰ τμήματα στὰ
ὁποῖα διδάσκουν 15 καθη-
γητῆς, βιοτέχνες καὶ ἄλ-

λοι ἐπαγγελματίες. Παρα-
δίδονται μαθήματα βιο-
τεχνίας, πρακτικῶν γνῶ-
σεων, ξένων γλωσσῶν καὶ
γυμνασιακῶν μαθημάτων.
Στὰ τμήματα πού θὰ
λειτουργήσουν ἀπὸ 1 —
7 — 82 μέχρι 30 — 9 —
82 γράφτηκαν νὰ παρα-
κολουθήσουν 97 ἄντρες
καὶ 275 γυναῖκες καὶ θὰ
διατεθεῖν 2138 ὥρες δι-
δασκαλίας.

Εἶναι καλοκαίρι καὶ ὁ κίνδυνος
πυρκαγιᾶς
πολὺ μεγάλος. Καθένας μὲ τὸν
τρόπο του ἄς φροντίσει νὰ μὴ
γίνῃ καμιὰ πυρκαγιὰ φέτος
στὴν ἐπαρχία μας. Καὶ μιὰ
ἀσπιβίδα νὰ καί, εἶναι
μεγάλῃ ζημιὰ.

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Διαβάζω μὲ πάθος τὰ ΒΙΑΝ-
ΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ. Νομίζω πῶς κάθε
γράμμα τους εἶναι μιὰ ελιά, μιὰ
πηγὴ, μιὰ ρεματιά. Ὅλους ἐ-
σὰς πού γράφετε αὐτὰ τὰ δύο
φύλλα σὰς ευχαριστῶ. Πότε μὲ
κάνετε νὰ κλαῖω καὶ πότε νὰ γε-
λῶ καὶ νὰ θυμάμαι. Ἡ συ-
ναυλία τῶν βατράχων στὰ Λιβά-
δια τ' ἀηδόνια στὶς ρεματιές
καὶ τὴ μυρωδιὰ τῆς μυρτιάς.
Τυχεροὶ πού γεννήθηκαν στὴ
Βιάννο καὶ θὰ γεννιοῦνται
στοὺς αἰῶνες.

Μὲλπω Κόμη - Παπασαράντου.
Λαχανά 12, Νέο Ἡράκλειο (Αθή-
να).